

LEREN WACHTEN

Telkens weer worden er nog nieuwe woorden aan onze taal toegevoegd. Eén van de nieuwste is het woord 'onthaasten'. Daarmee wordt bedoeld dat we moeten proberen om wat terug te komen van het jachtige leven waaraan we ons zo hebben overgegeven. Wat zijn we allemaal bedrijvig en rusteloos. Wat zijn we toch een stelletje strevers. Gewoon eens niets doen of eens afwachten hoe iets zich ontwikkelt zonder onze inspanningen, dat ligt ons blijkbaar niet zo.

Zo'n nieuw woord komt natuurlijk niet uit de lucht vallen. Iemand moet het eens bedacht hebben, omdat hij geen geschikt woord vond voor wat hij voelt en wil zeggen. En als zo'n woord overgenomen wordt, slaat het blijkbaar aan bij veel meer mensen. Het geeft een nieuwe ontwikkeling aan. Steeds meer mensen nemen het werkwoord onthaasten in de mond, omdat ze het gevoel hebben dat we gas terug moeten nemen. De jacht naar steeds meer en steeds sneller en flexibeler is een heilloze weg.

Deze nieuwe tendens zou bij ons als gelovigen veel herkenning moeten oproepen, want het wordt in de bijbel ook aangeprezen als een belangrijke kant van het geloven. *'Hij die gelooft, haast niet'* (Jes 28:16). *'Goed is het in stilheid te wachten op het heil des HEREN'* (Klaagliederen 3:26). We zien ook dat veel gelovigen in de bijbel lange periodes van hun leven moeten afwachten. Enkele van de bekendste zijn: Abraham, Mozes, Zacharias en Elisabeth. Afwachten, en zelf niets kunnen doen, dat geeft je het idee dat er niets zinnigs gebeurt. Ga maar na wat er met je gebeurt als je plotseling gedwongen wordt om ergens op te wachten: je voelt de leegte, de verveling. En dan ga je plannetjes bedenken om datgene waar je op wacht toch eerder te kunnen bereiken. Of je geeft het op, je gaat je richten op iets anders waarvan je weet dat je dat eerder kunt bereiken.

Waarom moeten we dan vaak toch wachten? Wachten *kán* ook iets goeds met je doen. Wachten en niets kunnen doen bereidt je voor op ontvangen. Het is goed om te leren je de dingen te *laten* geven, om niet alles waar je je zinnen op zet zo snel mogelijk naar je toe te halen, maar te wachten tot de tijd er rijp voor is. Als je steeds net iets te vroeg de dingen naar je toe haalt, is het niet vreemd dat je God niet meer als de Gever ervan herkent.

P.A. Broere